

ІНКЛЮЗИВНІСТЬ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ – ГЛОБАЛЬНИЙ ВИМІР ЕКОНОМІЧНОГО РОСТУ

Глобальний вимір, полягає у впорядкуванні факторів впливу та розвитків на динаміку та характер соціальної інформації що до посилення економіки країни, міжнародних економічних зв'язків, економічної взаємозалежності держав, поширення новітніх технологій та єдиних стандартів життя.

Інклюзивний розвиток економіки – це процес структурних економічних змін, який супроводжується політичною та соціальною активністю держави, забезпечує підвищення економічного розвитку, добробуту на основі максимальної зайнятості, індивідуальну й соціальну безпеку, рівний доступ до можливостей та послуг для широкого кола населення з використанням міжнародної практики.

Інклюзивний розвиток економіки являє собою комплексне багатофакторне явище, тому для забезпечення його ефективності необхідно виявити явні та латентні фактори з метою їх подальшого використання відповідно до міжнародних цілей розвитку.

Інклюзивний розвиток економіки можна класифікувати за типом його зростання екстенсивний та інтенсивний. Екстенсивний розвиток забезпечується за рахунок свого економічного кількісного збільшення (залучення додаткових фінансових, трудових і природних ресурсів). Інтенсивний розвиток забезпечує економічний зріст за рахунок підвищення ефективності інноваційних та технологічних процесів, рівня професійної підготовки кадрів, зростання виробництва.

До ключових факторів інклюзивного місцевого розвитку можемо віднести показники, які в інтегрованому вигляді складають Індекс інклюзивного розвитку, ІР (Inclusive Development Index).

Індекс інклюзивного розвитку (ІІ) - це щорічна оцінка економічних показників 103 країн, яка вимірює, як країни працюють в одинадцяти вимірах економічного прогресу на додаток до ВВП. Має 3 колони; зростання і розвиток; включення і; справедливість між поколіннями - збалансоване управління природними і фінансовими ресурсами.

ІІ - це проект Системної ініціативи Всесвітнього економічного форуму «Майбутнє економічного прогресу», метою якого є інформування та забезпечення сталого і всебічного економічного прогресу за допомогою поглибленого співробітництва між державним і приватним секторами за допомогою інтелектуального лідерства та аналізу, стратегічного діалогу і конкретного співробітництва, в тому числі прискорення соціального впливу через корпоративні дії.

Він складається вже три роки і включає 12 показників, які об'єднані в три групи за чотирма окремими кількісними показниками (ключових індикаторів). Серед них виділено: зростання та розвиток (ВВП на душу населення в доларах США, продуктивність праці – ВВП на одного працівника, очікувана здорова тривалість життя, зайнятість населення); інклюзивність (коефіцієнт розшарування суспільства за доходами, рівень бідності, коефіцієнт розшарування суспільства за розподілом багатства, медіанний дохід у доларах на день на душу населення за паритетом купівельної спроможності); наступність поколінь і стійкість розвитку (скориговані чисті заощадження, парникова інтенсивність ВВП, державний борг, коефіцієнт демографічного навантаження – співвідношення населення працездатного віку до непрацездатного). Згідно з методологією ВЕФ рейтинги 103 країн визначаються за двома секторами – розвинені країни, та країни, що розвиваються. Україна посіла 49-те місце у 2018 р. серед країн другої групи [1].

З нагоди останнього Всесвітнього економічного форуму (ВЕФ) 22 січня був опублікований Індекс інклюзивного розвитку (ІДІ) 2018 року, який вимірює рівень зростання і розвитку в 103 країнах. Індекс ранжирує країни за їх поточним рівнем розвитку за трьома напрямками: зростання і розвиток, інтеграція і справедливість між поколіннями. Також розглядається ряд ключових показників ефективності, в тому числі валовий внутрішній продукт. Форум був скликаний під гаслом «Створення спільного майбутнього в роздробленому світі», і однією з найвидатніших новинок цього року ІДІ стало визначення 15 областей економічної політики, які можуть сприяти більшому зростанню в той же час, що і стимулювання соціальної участі. З 29 країн з розвиненою економікою, які вона аналізує в 2018 році, Норвегія є найбільш інклюзивною країною, за якою слідують Ісландія, Люксембург, Швейцарія і Данія. Країни з ринковою економікою, які мають найвищі показники ІДІ, - це Литва, Угорщина, Латвія і Польща, які в латиноамериканських країнах Панама посідають шосте місце, а Уругвай і Чилі займають восьме і дев'яте місця відповідно. Звіт про результати ІДІ показує важливість партнерських відносин між державним і приватним секторами для розвитку моделі зростання, орієнтованої на людину, яка обертається навколо внутрішньої економічної політики і міжнародної економічної інтеграції.

Таким чином, інклюзивність розвитку економіки є складним показником розвитку країн, що дає уявлення як про економіку країни, так і про рівень та якість життя людей, і дає змогу оцінити ступінь поширення позитивних ефектів економічного зростання на всі верстви населення.

Існує значна кількість різноманітних за якістю, інтенсивністю, силою прояву та впливу факторів, які впливають або можуть впливати на інклюзивний розвиток економіки. Можна стверджувати, що фактори інклюзивного глобального виміру є взаємодоповнюючими, взаємопов'язаними, взаємозалежними, перебувають у постійному русі та являють собою інтегровану сукупність усіх потенціалів і можливостей.

Література:

The Inclusive Development Index. *World Economic Forum*: веб-сайт. URL: <http://progresomicrofinanzas.org/en/the-inclusive-development-index-davos-2018/> (дата звернення: 07.10.2019).

Кожина А.В. Фактори інклюзивного місцевого розвитку: підходи до класифікації: Національна академія державного управління при Президентові України. *Regional administration and local government*. URL: <http://visnyk.academy.gov.ua/pages/dop/82/files/4d0ed629-e976-408f-b158-83b11bdb5b8c.pdf> (дата звернення: 07.10.2019).